

- 1) *Odwołanie jest oddalone.*
- 2) *A. Fichtner zostaje obciążony kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 146 z 21.6.2003 r.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Tribunale di Larino – Sezione Distaccata di Termoli, wydanego dnia 8 lipca 2004 r., w sprawie karnej przeciwko Massimiliano Placaniczy

(Sprawa C-338/04)

(2004/C 273/19)

Dnia 6 sierpnia 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Tribunale di Larino - Sezione Distaccata di Termoli wydanego dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie karnej przeciwko Massimiliano Placaniczy.

Tribunale di Larino - Sezione Distaccata di Termoli zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy Trybunał Sprawiedliwości uważa przepisy zawarte w art. 4, ust. 4 a) ustawy nr 401/98 za zgodne z zasadami wyrażonymi w art. 43 i następnym oraz 49 Traktatu EWG dotyczącymi swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług transgranicznych, mając na względzie rozbieżności w ich wykładni pomiędzy decyzjami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (w szczególności w wyroku Gambelli) a decyzją nr 23271/04 wydaną przez Suprema Corte di Cassazione, Sezioni Unite? W szczególności oczekuje się od Trybunału wyjaśnienia, czy we Włoszech powinny być stosowane przepisy karne przywołane w akcie oskarżenia, będące podstawą zarzutów przedstawionych Massimiliano Placaniczy.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof z 26 maja 2004 r. w sprawie Centro Equestro da Leziria Grande LDA przeciwko Bundesamt für Finanzen

(Sprawa C-345/04)

(2004/C 273/20)

Dnia 12 sierpnia do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek Bundesfinanzhof (Federalny Trybunał Finansowy, Niemcy) o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof wydanego dnia 26 maja 2004 r. w sprawie

Centro Equestro da Leziria Grande LDA przeciwko Bundesamt für Finanzen (Federalny Urząd Finansowy, Niemcy). Bundesfinanzhof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy regulacja, zgodnie z którą obywatel Państwa Członkowskiego podlegający w Niemczech ograniczonemu opodatkowaniu może żądać zwrotu podatków przypadających na jego dochody uzyskane na terenie Niemiec, będące (tam) przedmiotem potrącenia tylko wtedy, gdy poczynione przez niego wydatki związane z prowadzeniem działalności gospodarczej pozostają z tymi dochodami w bezpośrednim związku ekonomicznym i stanowią więcej aniżeli ich połowę, pozostaje w sprzeczności z art. 59 Traktatu o WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Finanzgericht Köln wydanego dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie REWE Zentralfinanz e.G. jako następcy prawnego ITS Reisen GmbH przeciwko Finanzamt Köln Mitte

(Sprawa C-347/04)

(2004/C 273/21)

Do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich został wniesiony wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Finanzgericht Köln wydanego dnia 15 lipca 2004 r. w sprawie REWE Zentralfinanz e.G. jako następcy prawnego ITS Reisen GmbH przeciwko Finanzamt Köln Mitte, który wpłynął do Sekretariatu Trybunału dnia 13 sierpnia 2004 r.

Finanzgericht Köln zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

— Czy wykładnia art. 52 (obecnie art. 43) w związku z art. 58 (obecnie art. 48) oraz art. 67 – 73, 73 b i nast. (obecnie art. 56 i nast.) Traktatu WE powinna być dokonywana w taki sposób, że nie jest z nimi zgodna regulacja krajowa, która – tak jak przepisy sporne w postępowaniu przed sądem krajowym zawarte w art. 2a ust. 1 pkt. 3 lit. a) oraz ust. 2 EStG (Einkommensteuergesetz – niemiecka ustawa o podatku dochodowym) - ogranicza możliwość natychmiastowego podatkowego wyrównania strat wynikłych z odpisów amortyzacyjnych od wartości udziałów w spółkach – córkach mających siedzibę w innych państwach członkowskich w sytuacji, gdy dokonują one czynności biernych (passive Tätigkeiten) w rozumieniu przepisów krajowych lub gdy dokonują czynności czynnych (aktive Tätigkeiten) jedynie poprzez swoje własne spółki – córki, podczas gdy dokonanie odpisów amortyzacyjnych od wartości udziałów w krajowych spółkach – córkach jest możliwe bez tych ograniczeń?